

«Έργον δὲ Μοναχῶν, μὴδὲ τοῦ τοῦ
ἀντιπροσώπου κοινοποιεῖται τὸ Εὐαγγέλιον».

Ὁ ΑΓΙΟΡΕΪΤΗΣ

Μηνιαία ἔκδοσις ὁρθοδόξου μαρτυρίας

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β'
ΕΤΟΣ Β'

Μάρτιος - Ἀπρίλιος 1995

Ἀρ. Φύλλου 11 (49)

ΤΟ ΠΑΛΑΙΟΝ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ ΚΑΙ ΟΙ «ΣΥΝΤΗΡΗΤΙΚΟΙ»

Προσφάτως ὁ ἐπίσκοπος Φλωρίνης κ. Αὐγουστῖνος ἠσχολήθη καὶ πάλι μὲ τὸ ἡμερολογιακὸν θέμα. Δυστυχῶς οὐτε τὸ 1989 οὐτε τὸ 1995 κατῴρθωσε νὰ ἐμβαθύνῃ στὴν τραγικότητα τοῦ σχίσματος τοῦ 1924 καὶ τῶν θλιβερῶν του συνεπειῶν. Παραπονεῖται στὸ πρόσφατο ἄρθρο του (Σπίθα, Φεβρ. '95) διότι κάποιος φανατικὸς παλαιοημερολογίτης τὸ 1927 προσεπάθησε μὲ ψαλίδι νὰ κόψῃ τὴν γενειάδα τοῦ καινοτόμου ἀρχιεπισκόπου Παπαδοπούλου. Οὐδὲν ὅμως ἀναφέρει διὰ τοὺς φοβεροὺς διωγμοὺς τῶν συναδέλφων του ἐναντίον τῶν παλαιοημερολογιτῶν ἱερέων· τοὺς ἀποσχισματοποιήσαντες καὶ τὰ ξυρίσματα, τίς ἀνατροπὰς τῶν Ἐπιταφίων τους καὶ τίς δεσφύσεις τῶν Ἀχράντων Μυστηρίων ἐν ὥρᾳ θείας Λειτουργίας! Δύο μέτρα, δύο σταθμά! Τὸν συγχωροῦμε λόγῳ γήρατος. Θεωρεῖ «ρασκολινικούς» τοὺς παλαιοημερολογίτας, συλλειτουργοὺς τοῦ ὁμοῦ τοὺς οἰκουμενιστάς, ὅπως τὸν Μεθόδιον Φούγιαν, τὸν καὶ μετὰ πυρολατρῶν συμπροσευχθέντα! Εἶναι θλιβερώτατο τὸ φαινόμενο τῆς σχιζοφρενικῆς διαγωγῆς τῶν λεγομένων «συντηρητικῶν» ἐπισκόπων τῆς Κρατικῆς Ἐκκλησίας, οἱ ὅποιοι τὴν Δευτέραν χαρακτηρίζουν πανάιρεσιν τὸν Οἰκουμενισμόν, τὴν Τρίτην συλλειτουργοῦν μὲ κορυφαίους ἐκπροσώπους του καὶ τὴν Τετάρτην ἐπιθυμοῦν ἐπιστροφὴν εἰς τὸ παλαιόν, τὴν πρὸ τοῦ 1923 τάξιν!

Καθ' ἡμᾶς ἡ ἀνωτέρω τακτικὴ εἶναι ἀποτέλεσμα τῆς ἀσυνεπείας θείου καὶ λόγου καὶ τῆς ὑπερηφάνου διαθέσεως, ὅτι δῆθεν αὐτοὶ ἐνεργοῦν διακριτικώτερα τῶν παλαιοημερολογιτῶν, μὲ ἀποτέλεσμα νὰ κολυμβοῦν εἰς τὴν αἵρεσιν πού καταδικάζουν προφορικῶς. Ἄλλη αἰτία εἶναι ἡ παραθεώρησις τῆς ἱ. Παραδόσεως τῆς Ὁρθοδόξιας, ἡ ὁποία δι' ὅλα τὰ σύγχρονα ἐκκλησιαστικὰ προβλήματα ἔχει τὴν λύσιν, ἀλλὰ πεισματωδῶς τὴν ἀρνοῦνται. Πάντως εἶναι ὑπὲρ τοῦ Σεβασμιωτάτου κ. Αὐγουστίνου ἡ τελικὴ κρίσις του: «ταπεινὴ γνώμη μου εἶναι, ὅτι διὰ νὰ λήξῃ τὸ ζήτημα τοῦτο πρέπει νὰ ἐπανέλθωμεν εἰς τὴν παλαιάν, τὴν πρὸ τοῦ 1923 τάξιν».

Ἀπὸ τὸ 1968 ὁ γνωστὸς Καθηγούμενος π. Φιλόθεος Ζερβάκος εἶχε προτρέψῃ τὸν Σεβ. κ. Αὐγουστῖνον νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὸ παλαιόν, ἀλλὰ δὲν εἰσηκούσθη. Παραθέτομεν τὴν ἀνωτέρω ἐπιστολὴν ὡς ἔχει:

Σεβασμιώτατε Ἀγιε Φλωρίνης Αὐγουστίνε,

Ἀπὸ τὴν παραμονὴν τῶν Ἀγίων Πάντων εὐρίσκομαι εἰς τὴν Ἀγίαν Κορυφὴν... Οἱ θεοφόροι ἅγιοι Πατέρες, οἱ τὰς Οἰκουμενικὰς καὶ τοπικὰς ἀγίας Συνόδους συγκροτήσαντες, μεταξὺ τῶν ἄλλων ἐγγράφων καὶ ἀγράφων παραδόσεων, ὡς παρέδωκαν ἡμῖν, μᾶς παρέδωκαν καὶ τὸ παλαιὸν ἡμερολόγιον, ἐπὶ τῇ θάσει τοῦ ὁποίου ἄπασα ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία τελεῖ ἀπάσας τὰς κινήτάς καὶ ἀκινήτους ἀγίας ἑορτάς, καὶ ἐπὶ 15 περίπου αἰῶνες ἠκολούθει, ἐσεβάσθη καὶ διεφύλαξε.

Μετὰ τὸ ἔτος 1924 ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης Μελέτιος Μεταξάκης, ὁ μὴ διὰ τῆς θύρας εἰσελθὼν εἰς τὴν αὐλὴν τῶν προβάτων, ἀλλὰ μοιχικῶ, μασονικῶ καὶ πολιτικῶ τῷ τρόπῳ ὡς κλέπτης εἰσελθὼν καὶ ἀναρριχηθεὶς εἰς τοὺς θρόνους: πρῶτον Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν, καὶ κατόπιν τοὺς πατριαρχικοὺς θρόνους Κων)λεως, Ἀλεξανδρείας καὶ τελευταῖον προσεπάθησε νὰ εἰσέλθῃ, οὐχὶ ἐκ τῆς θύρας ἀλλ' ἀλλαχόθεν, καὶ εἰς τὸν τῶν Ἱεροσολύμων, «διὰ νὰ μολύνῃ καὶ αὐτόν», ὡς γράφει ὁ ὁσιος μοναχὸς Παῦλος ὁ Χοζεβίτης («Ὁρθ. Τύπος», ἀριθμ. φύλλ. 87), ἀλλ' ἐπελθὼν ὁ θάνατος ἐξηφάνισται καὶ ἀπώλετο πᾶσα ἡ ἐλπίς αὐτοῦ.

Οὗτος, ὁ κατὰ τὰς ἀψευδεῖς μαρτυρίας πολλῶν, κατέχων τὸν ὑπατον 33ον τῆς μασονίας βαθμόν, ὁλως ἀπερισκέπτως, ἀπρομελετήτως, ἀντικανονικῶς καὶ παρανόμως, μὲ 6 μόνον ἀρχιερεῖς ἀντορθοδόξων φρονημάτων, κατήργησε τὸ παλαιὸν πάτριον Ὁρθόδοxon ἡμερολόγιον καὶ εἰσήγαγε τὸ νέον παπικὸν καὶ διήρесе τὴν μίαν Ὁρθόδοxon Ἐκκλησίαν εἰς δύο: τὴν τῶν παλαιοημερολογιτῶν καὶ τὴν τῶν νεοημερολογιτῶν.

Οἱ ἅγιοι Πατέρες τῆς Ζ' Οἰκ. Συνόδου ὥρισαν: «Εἰ τις πᾶσαν παράδοσιν ἔγγραφον ἢ ἀγραφον ἀθετεῖ, ἀνάθεμα» καί: «Ἀπαντα τὰ παρὰ τὴν διδασκαλίαν καὶ ὑποτύπωσιν τῶν ἀοιδίμων Πατέρων καινοτομηθέντα καὶ πραχθέντα ἢ μετὰ ταῦτα πράχθησόμενα, ἀνάθεμα τρίς».

Ἐπειδὴ τὸ παλαιὸν ἑορτολόγιον εἶναι παράδοσις ἔγγραφος, ἐπειδὴ τὸ νέον εἶναι καινοτομία παπικῆς καὶ μασονικῆς προελεύσεως, ὅσοι καταφρονοῦν τὸ παλαιὸν ἑορτολόγιον καὶ ἀκολουθοῦν τὸ νέον εἶναι ὑποκειμένοι τῷ ἀνα-

θ έ μ α τ ι . Κάθε πρόφασις και δικαιολογία είναι άδικαιολόγητος και «προφάσεις έν άμαρτίαις». Με την εισαγωγήν του νέου ήμερολογίου όσάκις τώ Παύσα συμπίεση ήψιμον, καταργείται τελείως ή νηστεία των Άγίων Άποστόλων και άλλοτε περιορίζεται εις μίαν ή δύο ήμέρας!...

Ήναγκάσθην την παρελθούσαν Κυριακήν νά ανέλθω εις την κορυφήν των Άγίων Πάντων και τού προφήτου Ήλιού, έπ' όνόματι των όποίων έχω κτίσει Έκκλησίαις εις τιμήν και δόξαν Θεού και των ύπ' αύτου δοξασθέντων Άγίων Πάντων, και γονυπετήσας έμπροσθεν τής πανσέπτου εικόνας αύτών μετά δακρύων έζήτησα παρ' αύτών νά μοι άποκαλύψουν ποιον έορτολόγιον όφείλω κάγώ ό έλάχιστος και οι άδελφοί μου, τά πνευματικά μου τέκνα και πάντες οι Όρθόδοξοι χριστιανοί νά ακολουθώμεν. Πριν έτι τελειώσω την οίκτράν ταπεινήν μου δέησιν, ήκουσα φωνής ένδοθεν μοι λεγούσης: «τό παλαιόν έορτολόγιον νά ακολουθήσετε, τό όποιον σάς παρέδωκαν οι τας έπτά άγίας Οικουμενικάς Σύνοδους συγκροτήσαντες και την όρθόδοξον πίστιν στηρίζαντες θεοφόροι Πατέρες, και ουχι τό νέον των παπών τής Δύσεως, των την Μίαν, Άγίαν, Καθολικήν και Άποστολικήν Έκκλησίαν σχισάντων και τας Άποστολικάς και πατρικάς παραδόσεις καταφρονησάντων»!

Τοιαύτην συγκίνησιν, τοιαύτην χαράν, τοιαύτην έλπίδα, τοιαύτην άνδρείαν και μεγαλοψυχίαν ήσθάνθην την στιγμήν εκείνην, οίαν σπανιάς στιγμάς ήσθάνθην εις όλην μου την ζωήν έν ώρα προσευχής!...

Βεβαίως ό άείμνηστος άρχιεπίσκοπος Χρυσόστομος ό πρό όλίγων ήμερών άναχωρήσας των προσκαιρών, μοι είχε είπη, ότι θά έφρόντιζε νά έπαναφέρη εις την Έκκλησίαν τό πάτριον έορτολόγιον πριν άποθάνη, αλλά δέν έπρόφθασε. Έπειδή και ήμεεις δέν γνωρίζομεν την ώρα και την στιγμήν τού θανάτου, όφείλομεν πριν έλθη ή φοβερά ώρα του νά φροντίσωμεν νά μετανοήσωμεν και δι' όλας τας

άμαρτίας μας, αλλά και διά τό πάτριον έορτολόγιον, τό όποιον άφίσαμε και ακολουθούμεν τό παπικόν έορτολόγιον, τό όποιον κακώς, έσφαλμένως και παρανόμως ένας πατριάρχης μασόνος με 6 άρχιερείς τό εισήγαγεν και οι άρχιερείς τής Ελλάδος τό έδέχθησαν, φοβηθέντες περισσότερον την σπάθην τού τότε άρχηγού τής έπαναστάσεως Πλαστήρα από τον φόβον τού Θεού!

Μή νομίζωμεν ως μηδαμινόν, τό ότι ακολουθοϋμεν τό παπικόν έορτολόγιον. Είναι παράδοσις και ως παράδοσις όφείλομεν νά την φυλάζωμεν διότι υποκειμεθα εις άνάθεμα: «Εί τις πāsαν παράδοσιν έγγραφον ή άγραφον άθετεί, άνάθεμα», όρίζει ή Ζ' Οικ. Σύνοδος.

Έγώ σάς έκαμα ύπακοήν, τώρα θά κάνετε και ύμεις ύπακοήν, όχι εις έμένα αλλά εις τούς θεοφόρους πατέρας. Και όπως ήγωνίσθητε πριν ως ιεροκήρυξ και ήδη ως άρχιερεύς έναντίον πάσης φαιλότητος, κακοθειας, ασέμνων θεάτρων, κινηματογράφων, καρναβαλίων, και μόνο ν δια τό παλαιόν ήμερολόγιον δέν ήγωνίσθητε ως έδει, ήδη έπέστη ή ώρα διά νά άγωνισθήτε...

Λοιπόν δέν είναι καιρός νά σιωπάτε πλέον. Πρέπει νά συστήσετε εις την 'Ι. Σύνοδον νά άναγνωρίση ότι τό νέον ήμερολόγιον δέν εισήχθη κανονικώς, δέν τό έθέσπισε Οικουμενική ή τοπική σύνοδος, διό νά άποβληθι και νά έπανέλθη τό παλαιόν, τό όποιον ήκολουθεί επί 15 περίπου αιώνες ή Όρθόδοξος Έκκλησία. Λοιπόν μή άναβάλλετε. Σπεύσατε!.. (Άρχιμ. Φιλόθεος Ζερβάκος († 1980). Πάρος 6/19 'Ιουνίου 1968).

Μετ' όλίγον απέστειλε περί τού αύτου θέματος έπιστολήν εις τόν έπίσκοπόν του, εις την όποιαν με πλέον συγκλονιστικόν τρόπον περιγράφει την αντικανονικήν και ψυχοφθόρον παρουσίαν τού νέου ήμερολογίου εις την Έλλαδικήν Έκκλησίαν.

Πρός τόν Σεβ. Μητροπολίτην Παροναξίας κ. Έπιφάνιον. Εις Νάξον.

Σεβασμιώτατε, όταν μοι έπιστρέψατε την άναφοράν τού Ήγουμενοσυμβουλίου, έν τή όποιά Σας παρακαλούσαμε νά μάς έπιτρέπατε νά ακολουθήσωμεν έν τή Μονή μας τό πάτριον παλαιόν ήμερολόγιον, μοι είπατε: «ούπω καιρός». Έγώ δέ σάς απήντησα: «τό θέλημα τού Κυρίου νά γίνη». Διά τής παρούσης μου έξηγουμαι.

Σεβασμιώτατε,

Θέλημα τού Κυρίου είναι νά φυλάττωμεν πάσας τας έντολάς του, αλλά και πάσας τας Άποστολικάς και πατρικάς παραδόσεις τής Άγίας ήμών Όρθόδοξου Έκκλησίας, περί των όποίων παραδόσεων ό μόν θεηγόρος Άπόστολος Παύλος λέγει: «Εί τις ύμās ευαγγελίζεται παρ' ό παρελάβετε, άνάθεμα έστω». (Γαλ. α, 9). Ωσαύτως ή άγία Ζ' Οικ. Σύνοδος όρίζει: «Εί τις πāsαν παράδοσιν έγγραφον ή άγραφον άθετεί, άνάθεμα». «Απαντα τά παρά την Έκκλησιαστικήν παράδοσιν και την διδασκαλίαν και υποτύπων των αοιδίμων Πατέρων και

νοτομηθέντα ή πραχθέντα ή μετά ταύτα πραχθησόμενα, άνάθεμα τρίς»!

Μεταξύ των άλλων παραδόσεων οι θεοφόροι πατέρες μάς παρέδωκαν και τό παλαιόν ήμερολόγιον, τό όποιον ή Όρθόδοξος Έκκλησία ήνωμένη ήκολουθεί επί 15 περίπου αιώνας άχρι τού 1924. Όπότε όλος άπερισκέπτως, άντικανονικώς και παρ' άνάγκην και παρ' άνόμω, κατήργησε τό παλαιόν έορτολόγιον, τό πατροπαράδοτον, και εισήγαγε εις την Έκκλησίαν τής Κων)λεως και τής Ελλάδος τό παπικόν νέον, ό αντικανονικώς και παρανόμως πολιτικῶ και μασονικῶ τῶ τρόπῳ άναρριχηθείς πρώτον εις τόν άρχιεπισκοπικόν θρόνον Αθηνών, είτα και εις τόν Οικουμενικόν, Μελέτιος Μεταξάκης.

Διά τό νέον παπικόν έορτολόγιον, τό κακώς και αντικανονικώς εισαχθέν χωρίς οίκουμενική ή τοπική συνόδου (άπόφασιν)... όχι μόνον δέν τό έδέχθην έξ άρχής, αλλά και επί 44 όλόκληρα έτη ήγωνίσθην διά την έπαναφοράν τού παλαιού...

Τὸ «οὐπω ἤκει ἡ ὥρα» ποὺ μᾶς εἶπατε προχθὲς εἶναι σοφόν, ἀλλὰ σοφώτερον καὶ ἀσφαλέστερον εἶναι τὸ τοῦ Κυρίου: «ἀγρυπνεῖτε καὶ προσεύχεσθε, ὅτι οὐκ οἴδατε τὴν ἡμέραν οὐδὲ τὴν ὥραν τοῦ θανάτου»! Ὁ πρὸ ὀλίγου μεταστὰς ἀείμνηστος ἀρχιεπίσκοπος Χρυσόστομος πολλάκις μοὶ εἶχεν εἶπει, ὅτι δὲν θὰ ἀποθάνω εὐχαριστημένος, ἐάν δὲν θὰ ἐπαναφέρω τὸ παλαιὸν ἑορτολόγιον. Τὴν προπαρμονὴν τῆς 21ης Ἀπριλίου (τῆς ἐπαναστάσεως), ὅταν τὸν ἐπεσκέφθην χαριέντως μοὶ εἶπεν: «Χρυσόστομος εἰσήγαγεν τὸ νέον ἡμερολόγιον, Χρυσόστομος θὰ τὸ ἐκβάλῃ»! ἀλλὰ τὴν μεθεπομένην τὸν ἐξέβαλον ἀκουσίως τῆς ἀρχιεπισκοπῆς καὶ ἀπέθανεν μὴ προφθάσας!... Διὰ νὰ μὴ πάθω τὰ ἴδια, ἀπὸ τὴν ἡμέραν τῶν ἀγίων Πάντων κατόπιν θερμοτάτης προσευχῆς πρὸς τοὺς ἀγίους Πάντας καὶ τὸν προφήτην Ἡλίαν ἔλαθον **τ ε λ ε ῖ α ν π λ η ρ ο φ ο ρ ῖ α ν** ὅτι πρέπει νὰ ἀκολουθῶμεν τὸ ἑορτολόγιον ὅπερ μᾶς παρέδωκαν οἱ ἅγιοι πατέρες. Ἀπὸ τὴν στιγμὴν ἐκείνην ἀκολουθῶ τὸ πατροπαράδοτον καὶ θὰ τὸ ἀκολουθῶ **ἀ χ ρ ι θ α ν ἄ τ ο υ!** Δὲν πιστεύω οὔτε ἐλπίζω, ὅτι θὰ μὲ σώσῃ μόνον τὸ ἑορτολόγιον, ἐάν δὲν ἔχω καὶ ἔργα καλὰ. Ἀλλὰ καὶ πιστεύω ὅτι ὅστις καταφρονεῖ τὰς Ἀποστολικὰς καὶ πατρικὰς παραδόσεις δὲν ἐξαιρεῖται οὔτε ἀπαλλάσσεται ἀπὸ τὰ ἀναθέματα ποὺ ὀρίζουν οἱ ἅγιοι πατέρες.

Οἱ πατέρες καὶ οἱ ἀδελφοὶ τῆς Μονῆς εἶναι ἐλευθεροὶ νὰ ἀκολουθήσουν ὅποιο θέλουν, δὲν τοὺς θιάζω, ὅπως καὶ ἐκεῖνοι καὶ ἡ Ὑμετέρα Σεβασμιότης δὲν δύναται νὰ μὲ θιάσῃ. Εἰς τὸ ζήτημα τῆς συνειδήσεως δὲν πρέπει νὰ θιάζῃ τίς τινα. «Ὁποῖος δὲ μὲ θιάσῃ δὲν θὰ τὸν ἀκούσω» θὰ προτιμήσω **ἀ κ ὀ μ η κ α ῖ θ ἄ ν α τ ο ν**. Διὰ νὰ μὴ συγχίζω τοὺς ἀδελφούς καὶ ἐκεῖνοι ἐμένα, ἐπειδὴ «δοῦλον Θεοῦ οὐ δεῖ μάχεσθαι», καὶ ἐπειδὴ ἔχω πάθει ἐξ ὑπερκοπῆσεως, πρόσθε καὶ γήρατος, ἔχω δὲ ἀνάγκην ἀπολύτου ἀναπαύσεως, θὰ ἀνέλθω εἰς τὸ ἡσυχαστήριόν μου τοὺς ἀγίους Πάντας καὶ τὸν προφήτην Ἡλίαν, διὰ νὰ ἀναπαυθῶ ὀλίγας ἡμέρας καὶ παραδώσω τὸ πνεῦμα μου.

Θὰ μὲ υπομείνετε ὀλίγας ἡμέρας νὰ παραμείνω ἐνταῦθα, μεταθῶ ἐν συνεχείᾳ εἰς τὰς Ἀθήνας καὶ τελειώσω μερικὰς ἐργασίας ποὺ ἔχω (ἴσως ἔλθω καὶ εἰς τὴν Νάξον) καὶ κατὰ τὰς 20 τρέχ. μηνὸς ἀνέλθω εἰς τὴν ποθουμένην μου ἡσυχίαν. Ὑποβάλλω δὲ καὶ τὴν παραίτησίν μου ἐκ τῶν ἡγουμενικῶν καθηκόντων καὶ ὡς διάδοχόν μου κατὰ τὰς κανόνας τῶν κτητόρων τῆς Μονῆς ἀφήνω τὸν π. Δαμιανόν, πρῶτον τῇ ἡλικίᾳ ἐν ἱερεῦσι, ἢ ὅποιον ἡ ὕμετέρα Σεβασμιότης ἐκλέξει.

Περαίνων τὸν λόγον μου σᾶς ζητῶ μίαν γνώμην καὶ συμβουλὴν: Ποῖον εἶναι προτιμώτερον νὰ ἀκολουθῶμεν, τὸ παλαιὸν ἑορτολόγιον, ὅπερ μᾶς παρέδωκαν οἱ ἅγιοι Πατέρες διὰ τῶν Οἰκ. ἀγίων Συνόδων, ἢ τὸ νέον, τὸ παπικόν, ὅπου παρέδωκεν ὁ μακάριος Πατριάρχης Μελέτιος ὁ Μεταξάκης;

Μοὶ εἶπατε νὰ ἀναμείνω τὴν ἀπόφασιν τοῦ Πανορθόδοξου Συμβουλίου τὸ ὅποιον θὰ γίνῃ πολὺ σύντομα. Σᾶς εἶπα θὰ ἀναμείνω. Ἀλλὰ Σᾶς πληροφορῶ ὅτι, ἔως νὰ συνέλθῃ, θὰ ἀκολουθῶ εἰς τὸ ἡ-

συχαστήριόν μου τὸ παλαιόν, καὶ ἐάν τὸ Πανορθόδοξον Συμβούλιον συνέλθῃ ἐν ἀγίῳ Πνεύματι καὶ ἐπικυρώσῃ ὅσα ἐνομοθέτησαν καὶ μᾶς παρέδωκαν οἱ ἅγιοι Πατέρες καὶ συμφωνεῖ, καὶ ἐγὼ σύμφωνος. Ἐάν σαλεύσῃ τι ἢ καταργήσῃ ἀπὸ ὅσα οἱ ἅγιοι Πατέρες μᾶς παρέδωκαν, **δ ἔ ν θ ἄ σ υ μ φ ω ν ἤ σ ω π ο τ ἔ!**

Μετὰ σεβασμοῦ

Ἀρχιμ. Φιλόθεος Ζερβάκος

Πάρος, Πεντηκοστὴ 1968

Τελικῶς ὁ π. Φιλόθεος ἠκολούθησε τὸ παλαιὸν ἀνεπισήμως μόνον δι' ἓν ἔτος, ἐπιστρέψας καὶ πάλιν εἰς τὸ Νέον, διότι, ἐσκανδαλίσθη, ὡς λέγουν, ἀπὸ τὰς ἐναντίον τοῦ ἀγίου Νεκταρίου συγγραφὰς τῆς μοναχῆς Μαγδαληνῆς ἀπὸ τὴν Κοζάνην. Ἡ ἐπιστροφή του ὁμῶς στὴν καινοτομία ὀφείλεται κυρίως εἰς τὸν ἀσθενῆ χαρακτήρα τοῦ ἀνδρός, τὴν ἀπλότητά του καὶ τὰς ἱεροκρυφίους ἐνεργείας τῶν συναδέλφων του, οἱ ὅποιοι πάσῃ θυσίᾳ προσεπάθησαν νὰ τὸν ἀποτρέψουν ἐκ τῆς θεοφιλοῦς ὁμολογίας του.

Ἰδοὺ διατί ἡ αἵρεσις προχωρᾷ ἀκάθεκτος... Δυστυχῶς ἐξέλιπον οἱ ἄνδρες τοῦ Πνεύματος καὶ τῆς Ὁμολογίας, οἱ ὅποιοι αἰρόμενοι ὑπεράνω μικροτήτων καὶ συμφερόντων θὰ παρέμενον πιστοὶ εἰς τὴν φωνὴν τῶν ἀγίων Πατέρων. Σήμερον κυριαρχοῦν, οἱ φωνές τῶν διαφόρων «ὀρώντων», οἱ ὅποιοι φενაკισθέντες ὑπὸ τοῦ πονηροῦ, παρασύρουν μὲ τὴν σειράν τους τοὺς πολυπληθεῖς θαυμαστάς των...

Δημοκρατία ἢ δικτατορία;

Τὸ καρναβάλι ποὺ ἐκτελοῦσε τὸ δρομολόγιο Δάφνη - Οὐρανούπολις ἐπέστρεψε τὸ καλοκαιριάτικο μεσημέρι τῆς 28.9.1994 γεμάτῳ προσκυνητῆς. Σὲ μιὰ γωνιά τοῦ μεγάλου σαλονιοῦ ἀνεπαύετο ἓνας νεαρὸς Μοναχὸς ἔχοντας γύρω του πολλοὺς κοσμικοὺς ποὺ συζητοῦσαν ζωηρά. Σὲ λίγο ἡ κουβέντα κατέληξε στὶς διάφορες δραστηριότητες τοῦ πατριάρχου Βαρθολομαίου. Οἱ λαϊκοί, πλὴν ἑνός, τὸν ἐπαινοῦσαν. Τότε ἐπενέθῃ ὁ Μοναχὸς καὶ μὲ λίγους λόγους τοὺς ἀπέδειξεν ὅτι ὁ Βαρθολομαῖος δὲν ὀρθοδοξεῖ, ἀλλὰ ὑπηρετεῖ ἐν πᾶσι τὸν ἐχθρὸν τῆς Ὁρθοδοξίας, πάπα καὶ γενικώτερα τὴν αἵρεσιν τοῦ Οἰκουμενισμοῦ. Τὸ τέλος τῶν λόγων τὸν τὸν διεδέχθη δριμυτάτῃ ἐπίθεσις ἐκ μέρους τῶν προσκυνητῶν, οἱ ὅποιοι χωρὶς κανένα σεβασμὸ πρὸς τὸ σῆμα τοῦ τὸν ἡλεγξαν σκληρὰ διὰ τίς θέσεις του. Ἰσως νὰ ἦσαν μέλη τοῦ Συλλόγου «Οἱ Φίλοι τοῦ Ἀγίου Ὁρους» τῆς Θεσσαλονίκης ἢ τῶν Ἀθηνῶν. Τὸ κλίμα ἔγινε βαρὺ, ὅποτε ἐπενέθῃ ἐκ τῆς συντροφιάς ἐκεῖνος ποὺ δὲν μιλοῦσε μέχρι τότε, καὶ εἶπε:

— Σταθῆτε ὅρε παιδιὰ! τὴν γνώμη του εἶπε ὁ πατέρας! πρέπει νὰ τὸν πνίξωμε γι' αὐτό; Δὲν ἔχει δικαίωμα, νὰ κρίνῃ τὸν πατριάρχη του;

Οἱ ἀντιφρονούντες σιωποῦσαν ταραγμένοι ἀπὸ τὴν ἀπροσδόκητη παρέμβαση, ὅποτε ὁ Μοναχὸς παίρνοντας θάρρος τοὺς εἶπε:

— Ἐπιτρέψτε μου νὰ προσθέσω κάτι. Στὸν «κόσμο» ὅπου ζῆτε ὁ κάθε πολίτης κρίνει καὶ ἐλέγχει πολιτικά καὶ ἐκκλησιαστικά πρόσωπα χωρὶς νὰ ἐμποδίζεται, ἢ πολλῶ μάλλον νὰ τιμωρῆται, γιὰ τὴν ἐνεργεία του αὐτῇ, ὅπως εἶναι σ' ὅλους μας γνω-

στά. Αϊ, λοιπόν, στο "Άγιον Όρος αυτό δεν μπορεί να γίνει με κανένα τρόπο! Όποιος έκφρασθή έναντι των άντορθοδόξων ένεργειών του πατριάρχου άμέσως θα ύποστή συνέπειες που φθάνουν μέχρι την άπέλασί του έξ "Αγίου Όρους! Θέλετε άποδείξεις; Γιατί είναι έ ρ η μ α τόσα Καλύβια σε διάφορες Σκήτες; Άκριβώς διότι τὰ ζητούν να κατοικήσουν μοναχοί, οί όποιοι όμως διαφωνούν προς την ένωτικήν πολιτικήν του Φαναρίου, γι' αυτό και δεν τούς τὰ δίνουν. Προτιμούν οί διοικούντες να τὰ θλέπουν να έρειπώνουν, παρά να τὰ δώσουν στους διαφωνούντας προς τον Βαρθολομαϊόν! Βλέπετε κάνουν ύπακοή στις διαταγές του Φαναρίου που χρόνια τώρα με διαφόρους Έγκυκλίους του, προτρέπει τις διοικήσεις των Μονών να είναι τελείως άνυποχώρητοι στο θέμα αυτό! Με τον τρόπον αυτό Φανάρι και διοικούντες τὸ "Όρος έλπίζουν ότι μιὰ μέρα οί αντιδρώντες θα έκλείψουν, άφού δεν θα έχουν που να μένουν! Έτσι στὸν δῆθεν δημοκρατικὸν αὐτὸν χώρο έχουμε την σ τ υ γ ν ὠ τ ε ρ η δ ι κ τ α τ ο ρ ί α, παρά τις αντίθετες ώραιολογίες των υπηρετιών και δορυφόρων του Φαναρίου... Σὰς έρωτώ: φταίει ὁ Βαρθολομαῖος να κάνει και χειρότερα άπ' ὅ,τι κάνει, όταν έχη τέτοιους ύποστηρικτές;

Κανείς δεν μιλούσε. Ὁ προσκυνητής που είχε πάρει τὸ μέρος τοῦ Μοναχοῦ χαμογελοῦσε ικανοποιημένος. Με ἀπλὰ λόγια ὁ νεαρὸς Άγιορείτης εἶχε άποδείξει ότι στο "Άγιον Όρος, παρά τὰ διατυμπανιζόμενα, ότι άποτελεῖ υπόδειγμα δημοκρατικοῦ θίου και ισότητος, βασιλεύει ἕνα ὁ λ ο κ λ η ρ ω τ ι κ ὸ ν κ α θ ε σ τ ὠ ς που καταπιέζει τὸ ιερώτερο δικαίωμα τοῦ ανθρώπου την έλευθερία τοῦ λόγου και της γνώμης. Ὁ δ ι α λ ο γ ο ς γ ι α τ ῆ ν τ α κ τ ι κ ῆ τ ο ῦ π α τ ρ ι α ρ χ ο ῦ ἄ π α γ ο ρ ε ὕ ε τ α ι. "Η τὸν δέχεσαι με τις κακοδοξίες του και τις μετὰ των αἱρετικῶν συμπροσευχές του, ἡ φεύγεις! Αὐτὰ πιστεύουν και έτσι ένεργοῦν οί ὁπαδοί τοῦ Βαρθολομαίου που διοικοῦν σήμερα τὸν "Αθωνα. Ἡ Έφορος όμως τοῦ "Αγίου Όρους, ἡ Κυρία Θεοτόκος, δεν θα έπιτρέψη να συνεχισθῇ αὐτὴ ἡ πολιτική της θίας και της αἰσχύνης. Ὅπως στο παρελθόν, έτσι και τώρα πιστεύομεν, ότι θα επέμβῃ και θα ταπεινώσῃ ὅλους τούς συμμαχοῦντας με «τούς έχθρους τοῦ Υἱοῦ της», ὅπως ἡ Ἰβία τούς άπεκάλεσε, παπικούς και ποικίλους αἱρετικούς.

Δραστηριότητες των «ένισταμένων» τῆς Διασπορᾶς

Οί έν Άμερικῇ σχισματικοί έπίσκοποι τῆς παρτάξεως των Ένισταμένων τοῦ «Μητροπολίτου» Κυπριανοῦ Χρυσόστομος και Αὔξέντιος, έξαπέλυσαν προσφάτως δριμεῖαν επίθεσιν μέσω τοῦ περιοδικοῦ

των: ORTHODOX TRADITION, No 2, '95 κατά τοῦ κ. V. MOSS και τοῦ γράφοντος, έπειδὴ ἡλεγξαν τὸν προϊστάμενό τους κ. Κυπριανόν ὡς υπεύθυνον δύο σχισμάτων. Διὰ τοῦτο άκριβῶς και δεν έπικροτήσαμε την πρόσφατον ένωσιν των Ένισταμένων μετὰ τῆς Ρ. Διασπορᾶς τοῦ Μητροπολίτου κ. Βιταλίου, διότι έν τῇ άγνοίᾳ(;) των έν Έλλάδι γεγονότων οί Ρῶσοι προσέβαλαν άφ' ένός μεν τὸ κύριον σῶμα των έν Έλλάδι παλαιοημερολογιτῶν ὑπὸ τὸν Ἀρχιεπ. κ. Χρυσόστομον, και άφ' έτέρου, ένηγκαλίσθησαν μεθ' ένός κ α θ α ρ ο ὕ σ χ ι σ μ α τ ο ς, τὸ ὁποῖον οὐδεμίαν αἴγλην και τιμὴν πρόκειται να προσδώσῃ εἰς αὐτούς.

Ὁ συντάκτης τοῦ άρθρου «έπίσκοπος» Φωτικῆς Αὔξέντιος τίποτε τὸ συγκεκριμένο δεν προσέφερε προκειμένου ν' άπαλλάξῃ ἑαυτὸν και τὸν κ. Κυπριανόν τῆς μομφῆς τοῦ σχισματικοῦ. Μοναδικὸν «ἐπιχειρημά» του τὸ γεγονός, ὅτι ἡ Σύνοδος που καθήρεσε τὸν κ. Κυπριανόν, δεν ἦτο αὐτὴ εἰς την ὁποίαν άνήκε. Ἀτυχέστατον τὸ ἐπιχείρημα, διότι τὰ περισσότερα μέλη της ἦσαν οί έπίσκοποι ἄ π ὀ τ ο ὕ ς ὁ π ο ἰ ο ὕ ς χ ω ρ ἰ ς κ α ν ο ν ι κ ὸ ν λ ὁ γ ο ν ἄ π ε σ χ ῖ σ θ ῇ. Ἀπλῶς και μόνον, όταν τὸν καθήρεσαν, εἶχαν ένισχυθῇ και ὑπὸ έτέρων έπισκόπων, ὥστε να πληροῦται και τὸ γράμμα τοῦ Κανόνος. (12ος Καρθαγέννης).

Τελικῶς τὸ ἄρθρον ὄχι μόνον δεν άθώνει τὸν προϊστάμενό του και αὐτὸν τῆς εὐθύνης τοῦ σχίσματος, ἀλλ' αντίθετως τοῦ άφαιρεῖ και τὸν τίτλον τοῦ γνησίου Ὁρθοδόξου, άφού κατ' αὐτὸν ὁ Οἰκουμενισμός και ὁ θρησκευτικὸς συγκρητισμός χ ω ρ ἰ ς ὕ π ε ρ θ ο λ ἔ ς εἶναι καλὸς και άποδεκτός! (σ. 8). Πλὴν τούτου ὁ «έπίσκοπος» Φωτικῆς εἶναι και ἄ ν θ ἔ λ λ η ν, άφού τολμᾷ να χαρακτηρίσῃ τὴν «Έ λ λ η ν ι κ ῆ ν Μ α κ ε δ ο ν ἱ α ν π ὠ ς ἔ χ ε ι σ λ α β ι κ ἔ ς ρ ῖ ζ ε ς»! (σ. 11). Τὰ άνωτέρω έπικροτοῦν διὰ μίαν ακόμη φορά τὰ ύποστηρικθέντα ὑφ' ἡμῶν, ότι δηλ. ὁ κ. Κυπριανὸς στήν προσπάθειά του να δημιουργήσῃ Σύνοδον ἰδική του συνειργάσθῃ με ποικίλα στοιχεῖα, ἄ γ ν ὠ σ τ ὠ ν ρ ι ζ ὶ ν κ α ἰ δ ι α θ ἔ σ ε ω ν, με ἕνα ὅμως κοινὸν προσόν, τὴν ὑπακοήν τους στις ἄ ν τ ι κ α ν ο ν ι κ ἔ ς και ἄ φ ἰ λ ὀ θ ε ε ς επιδιώξεις του. Αὐτὰ τὰ ὀλίγα π ρ ὸ ς τ ὸ π α ρ ὸ ν.

Ἀνακοίνωσις

Τὸ έργον τοῦ R. JURJEVICH: THE FEAR OF THE JEWS SYNDROME ὡς και τὰ λοιπὰ άπολογητικά έργα τοῦ ἰδίου θα διατίθενται τοῦ λοιποῦ εἰς τὴν ἐξῆς διεύθυνσιν:

ICHTHYS BOOKS DISTRIBUTION
P.O.BOX 64, ST. MARYS, KS 66536, USA

Έκδότης - Υπεύθυνος: Ἱερομόναχος Θεοδώρητος, Ἀγιορείτης
Διεύθυνσις: Ἱερὸν Ἑσυχαστήριον ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΥ — Τ.Θ. 27. 844 00 — ΠΑΡΟΣ
Διεύθυνσις Τυπογραφείου: Κορίνθης 7, 105 53 - Ἀθήνα — Τηλέφ. 3216.295